

Гърбанъ-а и Змиа-та. 100.

Ѹдинъ Гърбанъ понѣже немалъ що да идѣ, като видѣла
 Ѹднѣ Змиѣ, че спавала на Ѹдно мѣсто, гдѣто было
 тѣло Ѹдно добрѣ слѣнце, слетѣла долѣ и ѣ грабналъ.
 понѣже тѣмъ Ѹбърнала са и гѣ Ѹхапала. Като началъ
 доумирѣ, рѣклъ: Клетый азъ! който таковѣ Ѹврътѣние
 Ѹкрихъ, Ѹтъ коѣто и погѣвамъ.

Сказаніето е за Ѹдинъ такъвъ человекъ, който за-
 бри сокровище и пары, вѣдствѣва за самѣ-то своѣ
 живѣтъ.

Рана-та и Главы-та. 101.

Рана-та видѣла въ Ѹднѣ главѣрницѣ Главы, че вы-
 ли ги хранили добрѣ, повѣлила са и Ѹтишла да са
 причастъ и тѣмъ Ѹтъ тѣхно-то житіе. А тѣи до корѣто
 чала, защѣто сакали, че и тѣа е Главѣица, прѣима-
 ѣ. Но понѣже веднашъ заборакила и и звѣкала като
 на, тогава като познали ѣстество-то и, испѣдили ѣ
 въи и съ калѣнѣ. А тѣмъ понѣже и звѣвила това
 ѣ хранинѣ, що гѣ была намѣрила при Главы-тѣ,
 чала са и си Ѹтишла пакъ при Брани-тѣ, а тѣи за-
 немогли да ѣ познаѣтъ Ѹтъ боѣ-тѣ и, взвѣра-